

Sandefjord, 30. september 2008: Vedtak i sak 38-2008

Klager: NN

Innklaget: ABC Kredittstyring AS, Postboks 294, 1301 Sandvika

Saken gjelder: Om klager har fremmet innsigelser som hun hadde rimelig grunn til å få vurdert før inkasso ble iverksatt, og om krav til inkassovarselet

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www..inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Kravet gjelder oppholdsbetaling i en familiebarnehage og er fremsatt på bakgrunn av manglende betaling i oppsigelsestiden, juni, juli og august 2007. Hovedkravet utgjorde kr 6 345. Kravet ble inkassovarslet 18.12.07, gjennom en "PURRING". Purringen var tillagt kr 100 i purragebyr. Grunnet manglende betaling ble kravet overført til inkasso og betalingsoppfordring sendt 06.02.08. Utenrettslige kostnader var beregnet med kr 1 425. Den 05.03.08 innbetalte klager kr 4 300 direkte til fordringshaver. Girobrev med restkrav, renter og inkassosalær, totalt kr 2 525,93, ble sendt 12.03.08.

2. Saksforholdet

Grunnet manglende betaling av oppholdsbetaling i oppsigelsestiden sendte fordringshaver en "PURRING" den 18.12.07. Her het det blant annet "Mitt regnskap viser at du/dere ikke har betalt for JULI-AUG- 07 mnd i XX BARNEHAGE. Dette kan selvsagt bero på en misforståelse og håper derfor at du/dere kontakter undertegnede for nærmere info (helst pr. brev). Hvis jeg ikke hører fra dere innen 2 uker (14 dager) er dette brevet å anse som varsel før oversendelse til inkasso. Din skyld er: 6 345, Purragebyr kr 100, totalt kr 6 445. Hilsen XX Barnehager."

I e-post til fordringshaver 16.01.08 orienterte klager om at datteren hadde sluttet i barnehagen før sommerferien 2007 og at plassen ble sagt opp i god tid før hun gikk ut i juni. Klager regnet derfor med at kravet ble slettet.

Da kravet fortsatt ikke ble betalt, ble saken oversendt til inkasso og betalingsoppfordring ble sendt 06.02.08. Kravet var her spesifisert med "Hovedkrav med eldste forfall 31.08.07, kr 6 345. Renter var lagt til med kr 320,94 og inkassosalær var tillagt med kr 1 425. Totalt krav utgjorde kr 8 090,94.

I e-post til fordringshaver 13.02.08 viste klager til e-posten sendt for en måned siden, og til en avtale hun skulle ha med fordringshaver om at saken ikke skulle gå til inkasso fordi betalingskravet var galt. Det ble videre vist til at barnehageplassen var sagt opp, og at det derfor ikke skulle betales for de månedene det ble krevd betaling for.

Etter å ha sjekket forholdet med fordringshaver opplyste innklagede i girobrev 25.02.08 at kravet ble opprettholdt. I følge fordringshaver manglet betaling for månedene juni, juli og august 07. Klager ble oppfordret til å fremvise kvittering for eventuell betaling. Kravet var opplyst til kr 8 131,96.

I e-post fra klager til innklagede stilte klager spørsmål ved at krav fra juni nå også var tatt med i kravet. Det ble videre vist til oppsigelsen og at krav for juli og august derfor var feil. Kravet på inkassosalær ble bestridt fordi det skal ha vært inngått avtale om at saken ikke skulle sendes til inkasso før det var ryddet opp mellom partene. Klager opplyste å ha gjennomgått egne kontoutskrifter og innrømmet at juniterminen var ubetalt og opplyste at denne ville bli betalt.

På grunn av klagers betalingsunntatelse ble "varsel om rettslig pågang, Tvisteloven § 5-2" sendt 29.02.08. Kravet var her spesifisert med barnehageplass juni, juli og august 07, kr 6 345, med forfall 31.08.07. Renter var beregnet med kr 370 og salær kr 1 425. Totalt krav i varselet var kr 8 140,60.

Samme dag som ”Varsel om rettslig pågang” ble sendt, ble brev med avslag på innsigelsen sendt. Det ble vist til at barnehageplassen først ble sagt opp etter 1. mai, og at det måtte betales for oppsigelsestiden; juni, juli og august 07.

05.03.08 betalte klager kr 4 300, direkte til fordringshaver. Betalingen var oppgitt å gjelde ”For juni og juli 2007.”

I brev 06.03.08 til innklagede gjentok klager innsigelsene mot kravets størrelse og til at saken var blitt sendt til inkasso. Klager la ved sin udaterte oppsigelse, og opplyste at dokumentet ble opprettet 25. april og at oppsigelsen skal ha blitt sendt samme dag. Oppsigelsen skal derfor være mottatt av fordringshaver til 1. mai. Klager mente derfor at hun ikke skulle betale for august 07 og heller ikke for inkassosalærene.

Samme dag fremmet klager en henvendelse til Inkassoklagenemnda. Klagen ble oversendt innklagede for uttalelse i brev 13.03.08.

I girobrev 12.03.08 var hovedkravet redusert til 4300, det samme som innbetalt beløp. Restkravet utgjorde etter dette kr 388,43 i beregnede renter, samt 2 137,50 i inkassosalær, totalt kr 2 525,93

I innklagedes tilsvarende, datert 24.04.08, ble kravet på renter og salær opprettholdt med den begrunnelse at kravet ble betalt etter at saken var overført til inkasso. Det het blant annet at ”Det foreligger en oppsigelse på barnehageplassen, men den er ikke datert. I følge kreditor ble denne plassen sagt opp i mai, mens debitor mener at oppsigelsestiden gjelder fom mai måned. Det er 3 –tre- måneders oppsigelsestid i barnehagen. Her var det mao tvist om dato for oppsigelsen. Det var ikke betalt for noen måneder etter 01.05.07” Det fremgikk videre at den siste måneden nå er besluttet kreditert for å imøtekomme debitor og for å få til en minnelig løsning i saken. Undertegnet kontrakt mellom klager og fordringshaver, samt barnehagens vedtekter fulgte tilsvaret.

I brev fra sekretariatet for Inkassoklagenemnda 08.07.08 anmodes det om tilleggsopplysninger før det tas stilling til videre behandling av saken.

I innklagedes brev av 10.07.08 bekreftes det at fordringshavers purring 18.12.07 er fordringshavers inkassovarsel. Hovedkravet er opplyst å gjelde ubetalt barnehageplass for 3 måneder, à 2 115, totalt kr 8 345. Det ble videre opplyst at rest hovedstol ble kreditert etter innbetaling av kr 4 300. Kravet på renter og inkassosalær, totalt kr 2 137,50, ble opprettholdt.

3. Partene anfører

Klager anfører at fordringshaver først tok kontakt et halvt år etter at datteren sluttet i barnehagen med et betalingskrav for juli og august, noe som måtte være feil. Datteren sluttet i barnehagen i juni og oppsigelsen av barnehageplassen ble sendt før 01.05.07. Det anføres derfor at kravet er feil og at hun ikke er skyldig krav i den fakturerte oppsigelsestiden. Det anføres videre at klager fremmet innsigelse til kravet straks hun mottok fordringshavers purring. Fordringshaver skal ha innrømmet at det var litt rot i papirene så det kunne godt være tilfelle at dette var feil. Det anføres at klager ble oppfordret til å sende en e-post, og at fordringshaver lovet å gi en tilbakemelding når saken var sjekket nærmere. Klager skal ikke ha fått noen tilbakemelding fra fordringshaver før saken ble sendt til inkasso. Det anføres derfor at kravet er omtvistet, og at hun uansett ikke kan være ansvarlig for de utenrettslige inkassokostningene da fordringshaver sendte saken til inkasso uten å orientere om at kravet ble opprettholdt.

Innklagede anfører at grunnet for sent innkommet oppsigelse er kravet rettmessig. Kravet ble ikke betalt innen fristen i fordringshavers purring/inkassovarsel og kravet på inkassokostnader er derfor rettmessig. Det anføres videre at innklagede forela innsigelsene overfor fordringshaver som fremla vedtektene og den udaterte oppsigelsen, som begrunnelse for å opprettholde kravet, samt at de avviste at det var inngått avtale om å underrette klagerne før eventuell inkasso.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Nemnda skal således ikke ta stilling til ansvaret for det underliggende kravet, men må likevel vurdere om skyldneren har innsigelser som det er rimelig grunn til å få vurdert, jf. inkassoloven § 17 andre ledd.

I utgangspunktet plikter skyldneren med hjemmel i inkassoloven § 17 første ledd å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 andre ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves når skyldneren hadde innsigelser som det var "rimelig grunn" til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk. I så fall er saken en såkalt "tvistesak". Kravet må da drives inn rettslig.

Inkassoklagenemnda har i sin praksis bygget på uttalelser i inkassolovens forarbeider (Ot.prp. nr. 2 (1987-88) s 121 og NOU 1983:8, s 98) og rettspraksis som innebærer at terskelen for om en skyldner har rimelig grunn til å få sine innsigelser vurdert er relativ lav. Men spørsmålet om det er "rimelig grunn" for en skyldners innsigelser - med den følge at kravet er omtvistet og utenrettslig pågang eventuelt er i strid med god inkassoskikk - må vurderes konkret i hver enkelt sak.

Klagers innsigelse er i nærværende sak begrunnet med at hun skal ha sagt opp barnehageplassen før 01. mai, og at kravet på betaling for juli og august derfor er feil. Klager anfører at hun kontaktet fordringshaver umiddelbart etter at hun hadde mottatt fordringshavers "PURRING". Innsigelse skal ha blitt fremsatt både skriftlig og muntlig. Kravet skal likevel ha blitt sendt til inkasso, uten ytterligere varsel. Klager har fremlagt en udatert oppsigelse, der det heter "Vi vil med dette(dessverre) si opp vår plass for NN, i XX familiebarnehage avd. ZZ, gjeldende fra og med 01.08.2007...." Det anføres at oppsigelsen ble sendt samme dag som dokumentet ble opprettet, 25.04.07. Nemnda finner å måtte legge til grunn at dette er en innsigelse som det er vanskelig å se bort fra. Klager fremmet innsigelsen straks hun mottok purringen, hun har fastholdt innsigelsen om at det var feil i kravet og har fremlagt kopi av oppsigelsen. Nemnda bemerker at hovedkravet i purringen utgjorde betaling for tre måneder, mens i spesifikasjonen kun var oppgitt to måneder. Først i senere brev er også juni medtatt i spesifikasjonen av kravet. I innklagedes brev 24.04.08 til Inkassoklagenemnda fremgår det at innklagede erkjenner at det har vært tvist om dato for oppsigelsen.

Etter Inkassoklagenemndas syn har ikke fordringshaveren sannsynliggjort at innsigelsen er vurdert og tilbakevist før kravet ble sendt til inkasso. Kravet fremstår som omtvistet, og nemnda er kommet til at innsigelsen ble fremsatt så tidlig og er av en slik art at klager hadde rimelig grunn til å få den vurdert før inndrivningen ble satt i verk.

Etter inkassoloven § 17 fjerde ledd er det ikke grunnlag for inkassokostnader dersom kravet til inkassovarsel etter inkassoloven § 9 ikke er overholdt. I denne saken legger inkassator til grunn at fordringshavers "PURRING" av 18.12.07 er å anse som inkassovarsel etter inkassoloven § 9.

Nemnda legger til grunn at inkassovarsel i samsvar med § 9 er påkrevd før en sak kan sendes til inkasso. Det følger av lovens forarbeider (NOU 1983:8 Inkassovirksomhet s. 38) at inkassoloven §9 ikke bare stiller krav til innholdet i et inkassovarsel, men også til at varselet skal være klart og utvetydig. Ved vurderingen av om et brev er tilstrekkelig klart og utvetydig, må det tas hensyn til hvordan brevet samlet sett fremstår for skyldneren. Nemnda bygger sin praksis på disse uttalelsene. Justisdepartementet har i brev 15.10.07 til Kredittilsynet uttalt at "Når det særskilt gjeld forholdet til puringar, må det leggjast vekt på at inkassoforskrifta § 1- 2 skil mellom puringar og inkassovarsel. Det er derfor viktig at kreditor er klar på dette punktet." "Purringen" i denne saken fremstår klart mer som en orientering om et mulig krav, enn et inkassovarsel der hensikten er å varsle om at et misligholdt krav vil bli sendt til inkasso ved manglende betaling. Teksten oppfordrer skyldner til å ta kontakt for nærmere informasjon, da kravet kan bero på en misforståelse. At brevet inneholdt teksten "hvis ikke jeg hører noe fra dere innen 2 uker (14 dager) er dette brev å anse som varsel før oversendelse til inkasso, er således ikke, etter nemndas mening, tilstrekkelig til å tilfredsstille lovens krav til et inkassovarsel. Purringen

inneholdt heller ingen informasjon om kontonummer eller når opprinnelige fakturaer forfalt. Selv om det fremgår av beløpet i kravet at varselet gjelder for tre måneder, er det kun spesifisert to måneder. Nemnda har etter dette kommet til at fordringshavers "PURRING" fremstår klart mer som en purring enn som et inkassovarsel, og at det ikke oppfyller lovens krav til inkassovarsel. Klagers erstatningsplikt for fordringshavers nødvendige kostnader ved den utenrettslige innfordringen er derfor bortfalt.

Inkassoloven gir i § 20 fullmakt til Kongen å fastsette maksimalsatsene for den erstatning en fordringshaver kan kreve av en skyldner for kostnader ved å ha engasjert en inkassator. Slike forskrifter er gitt, og i forskriftens § 2-1 er det bestemt at en fordringshaver **aldri** kan kreve høyere samlet erstatning for å ha engasjert en inkassator enn det som følger av forskriftens § 2-2 til § 2-5. Inkassoklagenemnda har merket seg at fordringshaveren i sin purring/inkassovarsel 18.12.07 har beregnet et purregebyr på kr 100. Skyldnerens erstatningsplikt for varsler fremgår av inkassoforskriften § 1-2 jf. § 1-3. For et inkassovarsel kan fordringshaveren samlet kreve en tiendedel av inkassosatsen, tilsvarende kr 57 på avsendelsestidspunktet. I betalingsoppfordringen er fordringshaverens krav på gebyr fjernet og inkassoomkostningene oppgitt i samsvar med forskriftens maksimalsatser for enkle saker, jf. § 2-2. Hensett til dette, og til at klager har vunnet frem på annet grunnlag finner nemnda det ikke nødvendig å ta stilling til om fordringshaveren ved å kreve et høyere samlet gebyr enn inkassoloven med tilhørende forskrifter gir hjemmel for, også har optrådt i strid med god inkassoskikk.

Vedtaket er enstemmig.

5 Vedtak

Klager gis medhold. Klager skal ikke betale inkassoomkostninger.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda